ma hakata", naeris teine. „Ära ole rumal, iga seisusel on oma tõsidus mis mitte ilma aegu ei ole. Keiser saab salwitud, tolliwahid määritud ja kingsepa pois wiksitud.

„Aga ütelge ometi koolmeister", nõnda ütles üks kirikuherra, kelle juures lapsed jõõma peal oliwad, „missuguse sõõja olete teie mulle kaela soowinud? See laps sööb jo nelja inimese eest korraga, aga ometi ütlesite teie mulle, et t'al on kõht just n'agu teiselgi weikse lapsel?" „Minu jut on wäga õige, õpetaja herra," wastas koolmeister, „selle lapse kõht on ka tõeste just nii suur, kui üks teine weikene laps."

„Kus sa ruttad nõnda tiiresti?" hakkas tuttaw oma sõbraga uulitsa peal rääkima. — „Ma ostsin oma emandale uue kübara," wastas teine, „ja pean nüüd katsuma et koju saan enne kui mood ehk ennast jälle muudab!"

Üks joodik löi kukkudes enesele otsa otte suure auga ja pani pärast musta plaastrilapi üle. Teisel pääwal küsib sõber tema käest: „Mis pilwe see sinu otsa ees on?" — „Ah, see! see on weel seal eilsest udust."

A. „Mikspärast hüütakse Photographi pildid pääwa piltideks?"

B. „Nõndawiisi on see üsna õigeste öeldud, ma tahan seda asja sulle ühe tähenduse sõna läbi äraseletada: Kui üks ilus tütarlaps sulle oma Photographi pildi annab, kas ei lähe siis sul kohe sees pool üks pääw ülesse?"

Kaardid.

Need 'pole enam uued asjad, waid on nüüd juba poolwiietsada aastad maailmas. Kui mitu inimest nemad õnnetumaks teinud ihu ja hinge poolest, seda ei jõua minu sulg üleskirjutada. Aga ma tahtsin küsida: kas teate, mis peale, ja kuda kaardid maailma said? Aastal 1400, see on 83 aastat enne Luteruse sündimist, oli Prantsusemaal kord ühe printsi järg kuningaks saada, kes peast rumal oli. Seda tehti kuningaks, nimega Kaarl VI, aga esikud pidasid walitsust oma käes. Selle hullu kuninga ajawiiteks arwas sel ajal üks maalmeister kaardid wälja. — Noh, hoolsad kaardimängiad, kes mitu kord ööd läbi silma kinni ei pane, teadke siis; kaardid on hullu ajawiide; mis teie olete, mõistke ise.
